

1933. V nemocenském pojištění činil příjem 260 a výdej 242.7 milionů dinárů; příjem tvoří jen příspěvky zaměstnavatelů a zaměstnanců (každý platí polovinu). V pojištění úrazovém činil příjem 79.2 milionů dinárů, z čehož připadalo na pojistné placené zaměstnavateli 62.4 milionů dinárů, zbytek pak tvořily příjmy z nemovitostí, zápůjček a státních papírů. Dávky činily 43.1 milionů dinárů, počet důchodců k 31. prosinci 1932 činil 17.732; v této cifře jsou obsaženy jak důchody, napadlé před 1. červencem 1922, tak i po tomto datu.

Dr. Jindřich.

PROGRAM MEZINÁRODNÍ KONFERENCE PRÁCE V ROCE 1935. V měsíci červnu roku 1935 bude se konati v Ženevě 19. zasedání Mezinárodní konference práce. Program tohoto zasedání obsahuje šest hlavních čísel. Nejprve bude provedeno druhé čtení otázky zachování získaných čekacích dob a nároků v dlouhodobém sociálním pojištění těm zaměstnancům, kteří se přestěhovali do ciziny. Rovněž v druhém čtení bude projednán zákaz používání žen k pracím pod povrchem ve všech dolech. Prvním čtením projde otázka péče o nezaměstnané mladé osoby, úprava najímání dělnictva v koloniích a otázka jednotné mezinárodní úpravy placených dovolených. Konečně se na mezinárodním fóru znovu objeví problém všeobecného zkrácení pracovní doby na 40 hodin týdně. Příští konference práce bude se patrně zabývat také částečnou revisí obsahu úmluvy z roku 1931, která omezuje pracovní dobu v uhelných dolech. Kromě toho projedná konference obvyklou výroční zprávu ředitele Mezinárodního úřadu práce a zprávu kontrolní komise o uplatňování obsahu ratifikovaných pracovních úmluv v praktickém životě. Příští konference práce zúčastní se již také Spojené státy severoamerické a snad i Rusko, jako noví a význační členové.

Dr. Jindřich.

Z PRÁVNICKÉ JEDNOTY. Týdenní schůze Právnické Jednoty v Praze, konaná dne 13. XII. 1934, byla jakousi intimní slavností, na níž vzpomněl 70tého trvání starosta Jednoty prof. Dr. K. *Hermann-Otavský* a jejího významu v pěstování právní vědy.

Po něm ujal se slova místostarosta Jednoty, sekční šéf doc. Dr. *Joachim*, který podal historický přehled činnosti Jednoty. Rozdělil působnost Jednoty na dvě velká období. V prvním až do roku 1914 (za 50 let činnosti), působila Jednota nejdříve k vytvoření české právní frazeologie a k popularisování právní vědy. Měla vždy přátelské styky s českou právní fakultou. Vytvořila podklad k rozvinutí právní publikační činnosti. Druhé období (dvacetileté) rozvíjelo se slibně po dosažení státní samostatnosti. V přednáškách nastala větší rozmanitost. Také přednášela řada právníků z ciziny. Počal vycházeti »Bulletin du droit tchécoslovaque«, který však pro nedostatek prostředků nemůže vycházeti v termínech původně zamýšlených. V Právnické Jednotě vznikla myšlenka právnických sjezdů, z nichž první se konal v roce 1904 v Praze, druhý r. 1925 v Brně, třetí r. 1930 v Bratislavě, a čtvrtý, jenž se má konati r. 1938 opět v Praze.

Doc. Dr. *Joachim* přál pak Jednotě, aby svoje stoleté jubileum slavila v rozvitém a konsolidovaném československém státě.

Na to proslovil přednášku jednatel Jednoty Dr. *Vladimír Kubeš* na téma: Smluvní a závětní zákazy zcizení a zavazení (se zřetelem k osnově všeobecného zákoníka občanského).

Přednášející vyložil úvodem historický vývoj §u 364 c) obč. zák., poukázav zejména na pozoruhodný vliv nauky na formulaci tohoto ustanovení. V dalším podrobně rozebral obsah zákazu zcizení a zavazení, porovnává v jednotlivých bodech platné právo s ustanovením §u 289 čsl. osnovy, jímž má býti tato právní materie nově upravena. Konkrétní jeho návrhy de lege ferenda jsou tyto: Výraz »první nabyvatel«, který uvádí osnova na místo termínu »první vlastník«, má býti nahrazen slovem »první zavázaný«. Jinak vzniká nebezpečí, že zákaz bude omezován jen na případy, kdy zavázaný ze zákazu nabývá od oprávněného věci stížené

zákazem. Doporučuje, aby působnost zákazů, jež u fyzických osob jest omezena na dobu jejich života, byla omezena též u právnických osob, ohledně nichž podle platného práva tyto právnické osoby jsou postaveny bezdůvodně do situace nepříznivější než fyzické. Doporučuje, aby absolutní působnost zákazů byla rozšířena i na právní jednání vztahující se na sourozence. Ohledně formy zápisů souhlasí s novelisací, zavádějící vklad zákazů (nikoliv poznámku), čímž je tato sporná otázka definitivně rozřešena. Lituje, že čl. osnova neřeší sporný poměr mezi zákazy zcizení na jedné straně a zákazy zavazení na druhé straně. Sám je názoru, že zákaz zcizení neobsahuje zákaz zavazení, kdežto zákaz zavazení neobsahuje zákaz zavazení. Vylučuje tedy dle toho zákaz zavazení i dražba, zejména exekucí, kdežto zákaz zcizení nevylučuje zřízení práva zástavního, ať smluvního či exekucního.

Přednáška, která byla navštívena převážnou mírou kruhy úřednictva peněžních ústavů, byla velmi pochvalně přijata. Účastnil se jí kromě obou předřečníků, také generální ředitel Pražské městské spořitelny Domin. Přednáška bude uveřejněna v plném znění v Právniku. Zbývalo by jen upozorniti na dva články přednášejícího, které se týkají téhož předmětu a byly uveřejněny ve Spořitelním Obzoru v č. 9. a 11., jsou to: »Soudcovské zákazy zcizení hypoték« a »Smluvní a závětní zákazy zcizení nemovitostí«.

Dr. Reichert.

ZE SOCIÁLNÍHO ÚSTAVU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY. Dne 25. října 1934 přednášel Renée Rysser, bývalý přednosta statistického oddělení v ministerstvu práce v Paříži o *rozboru sociálního pojištění ve Francii z hlediska statistického a finančního*. Přednášející zmínil se nejprve o důvodech, které vedly k uskutečnění sociálního pojištění. Byly to hlavně důsledky světové války na zdravotní stav francouzského obyvatelstva, větší morbidita a mortalita než ve státech se sociálním pojištěním, dobře fungující sociální pojištění v Alsasku a Lotrinsku a podstatné nedostatky dřívějších zákonů o sociálním pojištění. Přednášející zmínil se také o potížích, hlavně se strany zaměstnavatelů, které se vyskytly při provádění zákona o sociálním pojištění. Nový francouzský zákon o sociálním pojištění je v účinnosti od 1. července 1930. Poslední úplná statistická data jsou z konce r. 1932. Přednášející poukazoval na postupné užívání se zákona o sociálním pojištění a na jeho důsledky pro hospodářský vývoj. Počet pojištěnců koncem r. 1932 dosáhl čísla 11,318.272 a stoupl oproti r. 1931 více než o 1¼ milionu. Na příspěvcích bylo odvedeno do konce r. 1932 okrouhle 8.7 miliardy franků. Ježto hospodářská krize zastihla Francii větší měrou až r. 1932, jeví se pokles měsíčních úhrnných příjmů v r. 1932 i přes zvýšený počet pojištěnců v tomto roce. Ukazuje se tu důsledek poklesu mezd. Průměrný příspěvek připadající na pojištěnce poklesl s 35.24 franku v prosinci r. 1930 na 30.06 franku v prosinci 1931 a na 27.13 franku r. 1932. Počet pojištěnců klesá; při počátku působnosti zákona jich bylo 846 a na konci r. 1932 775 pro všechny pojištěnce nezemědělské. Na dávkách v r. 1931 bylo vyplaceno celkem přes 820 milionů franků, z toho 81.8% připadá na pojištění nemocenské. Při podávání statistických dat o nemocnosti pojištěnců upozornil řečník na zajímavý zjev, že největší procento nemocných je v nejvyšších mzdových třídách. Důvody pro to jsou, že tito nejlépe placení zaměstnanci jsou z průmyslových odvětví zdraví nejvíce škodlivých. Již dnes se jeví pokles nemocností ve Francii, díky zavedení řádného sociálního pojištění.

Dr. Jindřich.

VÝROČÍ. Na 20. prosince 1934 loňského roku připadly sté narozeniny dalmatského právního historika slovanského Valtazara *Bogišiče*. Bogišić narodil se v Cavtatu nedaleko Dubrovníka, po studiích v Benátkách a na německých universitách, kde v Giessenu 1862 na disertační práci *Über die Ursachen der Niederlagen des deutschen Heeres im hussitischen*